

[Bertel Haarder]

er det, der gør, at man måske gjorde ondt værre ved at lave et sådant system. Når vi ville afskaffe dyrtidsreguleringen, var det på længere sigt og i forbindelse med indførelse af 1-årige overenskomster, og dermed er vi i og for sig henne i noget helt andet, som jeg senere skal kommentere kort, fordi statsministeren også var inde på det.

Så nævnte hr. Niels Helveg Petersen som en anden modsigelse, at jeg siger, der ikke er flere penge i ATP-fonden, end der er i den sociale pensionsfond, og at skatterne i begge tilfælde skal op, hvis man begynder udbetalingerne, samtidig med at venstre stiller forslag om, at man skal kunne hæve pengene. Ja, det har hr. Niels Helveg Petersen ret i; når man starter udbetalinger fra ATP-fonden eller den sociale pensionsfond og lader pengene gå ud i forbrug, så skal skatten op, men lader man pengene gå ud i investeringer, som bindes i syv år, så forholder det sig helt anderledes: så er hovedvirkningen vel den, at der flyttes penge fra obligationsmarkedet til aktiemarkedet. Det kan være, at det ikke må gå for stærkt – så kan man gennemføre ordningen trinvis, det vil vi gerne forhandle om – men nogen katastrofevirkning for det danske forbrug bliver der da overhovedet ikke af venstres forslag.

Det gør der derimod, hvis man bare lader pengene hobe sig op; og hvis hr. Niels Helveg Petersen og det radikale venstre lægger stemmer til, at det skal fortsætte i flere år fremover, vil der ligge større og større milliardsummer i ATP-fonden, og så vil man om 10 år spørge: skal vi ikke snart have højere pensioner for alle de penge, der ligger dér? Og så skal skatterne op med mange procent for at kunne klare de pensionsforpligtelser, der til den tid bliver. Det var det, der var meningen med min bemærkning.

Så vil jeg blot sige kort til statsministeren, som mente, at lønmodtagerne havde vist en fantastisk ansvarlighed, og at jeg havde gjort mig skyldig i skrivebordsteori, at statsministeren nok glemte at tænke sig selv med, for når han nævner, hvor mange gange det ikke er lykkedes med en indkomspolitik, må man vel spørge: nej, men hvem var det, der forhindrede det? Det var især statsministeren, altså på det tidspunkt, hvor f. eks. venstre havde regeringsmagten.

Så vil jeg lige nævne, at jeg tror, statsministeren blev noget forstyrret af hr. Hjortnæs,

mens jeg talte, for der var egentlig ikke megen skrivebordsteori i min tale. Den mindede vel egentlig nærmest lidt om det, man har gjort i England, hvor statsministerens partifæller jo har brugt stokken og guleroden over for organisationerne på helt anden vis, end statsministeren har gjort. Måske vi kunne blive inspireret af det. Jeg talte om, at man i tide skulle opstille, hvad der sker, hvis man gennemfører en god overenskomst, sammenlignet med, hvad der sker, hvis man gennemfører en dårlig overenskomst og indregner, hvad det offentlige, hvad folketings vedtage bagefter, hvis der udpumpes for mange penge. Hvis vi får sagt det fra starten, skulle der vel være muligheder for, at vi får både LOs økonomer og Arbejdsgiverforeningens økonomer til at lave rigtige regnestykker, når de vurderer, hvad der er bedst for deres medlemmer. Det tror jeg ikke var mere skrivebordsteori, end at det må være noget af det samme, der ligger i statsministerens og finansministerens hoveder, når de tænker over, hvad der skal ske til foråret.

Maisted (FP):

For at præcisere, at fremskridtspartiet mener, der skal være økonomiske konsekvenser af det dagsordensforslag, som retsforbundet har stillet, vil vi tillade os til det af hr. Ib Christensen fremsatte forslag om motiveret dagsorden at stille følgende:

Ændringsforslag.

»Efter ordet »snarest« i næstsidste linje indsættes »i form af skattelettelser, som finansieres gennem offentlige besparelser.«

Statsministeren var så venlig at nævne, at jeg havde sagt, at det var en molboagtig løsning med disse dyrtidsportioner. Det har jeg selvfølgelig gjort, fordi der jo er sket det, at først har lønmodtagerne ikke fået udbetalt de dyrtidsportioner, der tilkommer dem. Som tak for, at de ikke har fået noget udbetalt, får de dem derefter tvangsopsparet i ATP, og det synes vi er en lidt kunstig måde at gøre tingene på. Altså, de slipper ikke med ikke at få det, der retmæssigt tilkommer dem, men der bliver også en tvangsopsparing, for det er jo det, der er tale om. Det er klart, at det får økonomiske konsekvenser, hvis man laver en tvangsopsparing, og dér synes jeg debatten